

10. 3. 2024–17. 3. 2024 * LIV * 2268

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

4. POSTNA NEDELJA

Pravimo, da vemo, da Bog odpušča krivdo tistemu, ki se iskreno kesaja. Ko pa bi to res tudi verjeli, bi bili vedno znova Bogu toplo hvaležni za vsako odpuščanje in si ne bi več očitali preteklih grehov, ki smo jih skesani odložili v Božje usmiljenje, a se vanje tudi ne bi vračali. Dokler samo vemo, ne moremo povsem očistiti spomina na preteklost, niti se z veseljem in s pogumom zaupno odpreti prihodnosti, kot nam jo pripravlja Bog v svoji ljubezni. Prosimó za vero in popolno iskrenost pred Bogom! Posledice naših osebnih in skupnih, narodovih grehov ostajajo in se morajo izzdaviti. Prejšnjo nedeljo smo slišali, da so navadno potrebni štirje človeški rodovi, da se grehi naroda zazdravijo; če seveda narod čuti in razume zgrešenost svojega ravnanja ter išče pot spreobrnjenja, vrnitve k Bogu. Pri Judih je onih sedemdeset let sužnjevanja le rodilo novo zavest v njihovih pravnukih, da so se želeli vrniti in so bili tudi sposobni začeti življenje svoje domovine na zdravih temeljih vere, narodove kulture in odgovornosti za skupnost. Če pretekli grehi

človeka še vedno bolijo, pomeni, da je še vedno od njih bolan. Res oproščen postane, ko se veseli, da jih je bil rešen, in zato toliko bolj z veseljem išče pravičnost življenja ter se koplje v Božji ljubezni. Se spomnite stare oblike te misli: »Bog ne more goljufati ne goljufan biti?« Nikodemu in še marsikomu ta resnica ne gre v glavo. Razmišljanje našega razuma se preveč vrti v naših človeških predstavah in okvirih, tudi ko gre za Božje darove in njegovega Duha. Ker ne razumemo, se nam včasih celo porajajo verski dvomi o resničnosti te ali one verske resnice. Tudi naša čustva niso tako prečiščena, da bi znali čutiti tako popolno kot Jezus, v čem je bistvo odrešenja, zato je naša zvestoba življenju iz vere večkrat približna ali celo prelomljena. Pa ne iščemo enakosti z Bogom, zagotovo pa podobnost z njim, da bi se tudi v nas razodevala dela, da so narejena iz povezanosti z njim, z njegovim Duhom. Eden je Gospod, svet in vsemogočen, silno vzvišen, neskončen tudi v ljubezni in moči življenja.

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Šesta kateheza: Jakobova molitev

Prva Mojzesova knjiga nam ob dogodkih moških in žena iz oddaljenega časa pripoveduje zgodbe, v katerih se zrcali naše lastno življenje. Tako v ciklusu očakov najdemo tudi zgodbo o Jakobu in njegovem bratu Ezavu. Že od malega je bilo med njima rivalstvo, ki ga nista bila sposobna preseči. Jakob je bil drugorojenec – bila sta dvojčka, a mu je s prevaro uspelo dobiti od očeta Izaka blagoslov in pravice prvorojenca (glej 1 Mz 25,19-34). Zato je bil prisiljen zbežati daleč stran od brata, a se zdi, da mu kljub temu v življenju vse uspeva. Spreten je v poslih, zelo obogati in postane lastnik ogromne črede; z vztrajnostjo in potrpežljivostjo se mu uspe poročiti z najlepšo Labanovo hčerjo. Nekaj pa mu kljub temu manjka: stik z lastnimi koreninami.

Ko nekega dne začuti domotožje po domovini, se odpravi na dolgo potovanje z ogromno karavano ljudi in živali, dokler ne prispe do reke Jakob. Tu zvečer, ko ostane sam na tujem bregu, razmišlja, kaj ga čaka naslednji dan, kako se bo odzval njegov brat Ezav? V Jakobovi glavi se pletajo različne misli. In medtem ko se zmrača, ga nenadoma zgrabi neznanec in se začne z njim bojevati. Katekizem pojasnjuje: »Duhovno izročilo Cerkve je v tej pripovedi videlo simbol molitve kot boja vere in zmage vztrajnosti« (KKC 2573).

Jakob se je bojeval vso noč; na koncu zmaga, a ga njegov tekmeč udari v kolčni sklep in od takrat je vse življenje šepal. Skrivnostni bojevnik pravi očaku: »Ne boš se več imenoval Jakob, ampak Izrael, kajti bojeval si se z Bogom in z ljudmi in si zmagal« (1 Mz 32,29). Spremeni mu ime, življenje in držo. Ko ga Jakob vpraša po imenu, mu ga ne pove, ampak ga blagoslovi. Takrat spozna, da je srečal Boga »iz obličja v obličje«.

Boriti se z Bogom: to je podoba molitve. Ob raznih drugih priložnostih Jakob pokaže, da je sposoben pogovora z Bogom, ki ga čuti kot prijateljsko in tesno navzočnost. Tista noč pa ga spremeni: naenkrat ni več gospodar situacije, njegova zvitost ne pomaga, ni več strateg in preračunljivec. Bog ga postavi v njegovo realnost smrtnika, ki trepetaja in se boji. Naenkrat Jakob nima ničesar drugega pokazati Boga kakor svojo šibkost in nemoč,

*»Gledam svojega Gospoda. Ob pogledu nanj se naučimo ljubiti.
Življenje Cerkve se mora v nas oblikovati skozi trpljenje.
S svojo ljubeznijo in premišljevanjem skrivnosti tvojega življenja
in trpljenja ti pomagam nositi tvoj križ.«*

(Sveta Marija Evgenija Milleret de Brou, redovna ustanoviteljica)

tudi svoje grehe. In 'takšen' Jakob prejme Božji blagoslov: šibak in ranljiv, a z novim srcem. Prej je bil zaverovan vase, zaupal je v svojo zvitost, bil je nedostopen za milost, saj je mislil, da ne potrebuje usmiljenja. A Bog mu je dal razumeti, da je bil omejen, da je grešnik, ki potrebuje usmiljenje, in ga je rešil.

Vsi imamo svoja nočna srečanja z Bogom, temne trenutke greha in zmede-

nosti. Tudi nas Bog vedno preseneti v trenutku, ko tega ne pričakujemo, ko se najdemo zares same. In takrat tudi mi spoznamo, da smo le ubogi ljudje. Bog tudi nam da novo ime, ki vsebuje smisel vsega našega življenja; spremeni nam srce in nam da svoj blagoslov. To je lepo povabilo, da se Bogu pustimo spremeniti. On ve, kako to storiti, saj pozna vsakega od nas.

USMILJENJE IN ODPUŠČANJE

Usmiljenje je ljubezen, s katero se Bog sklanja k bednim, da jih podpre, ozdravi, obogati. Bog, neskončna ljubezen, hoče pomagati človeški revščini: s svojo dobroto bi rad ozdravil človeško zlobo, z modrostjo nespamet, s čistostjo nečistost, z močjo slabotnost. Bog sovraži greh, a če je zaradi greha prisiljen, da grešniku odtegne svoje prijateljstvo, to je milost, tedaj v svojem usmiljenju še vseeno najde način, da ga

še naprej ljubi. Ker ga ne more ljubiti kot prijatelja, ga ljubi kot delo svojih rok, ga ljubi zaradi dobrine, ki še ostane v njem, in na to dobrino se opre, da ga privede k spreobrnjenju. Ko pa grešnik gre vase, ga Bog takoj pritisne k sebi s še večjo ljubeznijo. Božje usmiljenje je tako veliko, da ga tudi najsramotnejši greh, če ga človek iskreno obžaluje, ne more izčrpati ali zadržati. Samo ošabna človekova volja, ki se zapre v svojo revščino in za-

ničuje Božje usmiljenje, ima to žalostno moč.

Človek vedno najde usmiljenje, če le obžaluje svoje grehe. Bog nikogar ne zametuje zaradi njegove nezvestobe, nikomur ne odreka odpuščanja, mu ne očita njegove revščine, niti takrat ne, če takoj spet pade, ko mu je bilo odpuščeno. Tudi tedaj, ko ljudje obsojajo grešnike, jih Bog odvezuje od greha in odpušča opravičene. Neskončno usmiljenje pa ne sme nikdar biti

pretveza, da bi se z odprtimi očmi spet vračali v greh, ampak le vabilo, da ponižno priznamo svoje grehe in se s popolnim zaupanjem zatečemo k Bogu.

Iz: V prijateljstvu z Bogom

DOGODKI PRED NAMI

- **V petek, 15. 3.,** bodo križev pot po sveti maši ob 18.30 pripravili in vodili člani ŽPS. Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 10. 3.: 4. postna nedelja**
- **Ponedeljek, 11. 3.:** sv. Benedikt, škof
- **Torek, 12. 3.:** sv. Inocenc I., papež
- **Sreda, 13. 3.:** sv. Leander Seviljski, škof
- **Četrtek, 14. 3.:** sv. Matilda, kraljica
- **Petek, 15. 3.:** sv. Ludovika de Marillac, redovnica
- **Sobota, 16. 3.:** B. sl. Danijel Halas, duhovnik, mučenec
- **Nedelja, 17. 3.:** 5. postna, tiha nedelja

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAJNIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB SOBOTAH IN PRVIH PETKIH tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:
6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI:
6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30
in po večerni sveti maši
ter ob nedeljah ob 15.30.

Lepo vabljeni!

VABLJENI NA

kateheze

ZA MLADE IN ODRASLE

OKUSITE IN POGLEJTE,
KAKO JE GOSPOD DOBER.

PS 34,9

KATEHEZE BODO POTEKALE VSAKO NEDELJO IN ČETRTEK
OB 19.30 V ŽUPNIŠČU LJUBLJANSKE STOLNICE.
ZAČELI BOMO 1. 2. 2024.

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

